

• door Gerda Hoddenbagh-Los

Vrouwen in de Bijbel

Dochters van Sallum (Neh. 3:12)

Kijk die dochters van Sallum daar eens aan het werk tussen al die mannen. Ze dragen hun steentje bij aan de herbouw van de muur. Sallum is overste van de helft van het district Jeruzalem, maar je kunt je afvragen of dat nu een erebaan is. Jeruzalem ligt al lang in puin. Slechts een deel van de oorspronkelijke bevolking is teruggekeerd uit de ballingschap in Babel en heeft – onder leiding van Ezra – de tempel herbouwd. Maar van de overige gebouwen staat nog maar weinig overeind en ook de muur biedt geen bescherming meer. En hoe kun je gaan herbouwen als het ontbreekt aan leiding en materiaal? Je zult maar opgroeien in zo'n stad. Zie je de beelden op je netvlies van bijvoorbeeld Mosoel en Aleppo in onze tijd?

Moed

Maar nu is kortgeleden Nehemia uit Babel naar Jeruzalem gekomen. Zonder dat iemand het wist, heeft hij een inspectietocht uitgevoerd. En het wonder is gebeurd: zijn verhaal over Gods leiding en over zijn plannen heeft de leiders geïnspireerd om aan te pakken. Hij weet zelfs aan materiaal te komen! Dat alles is zeer tegen de zin van de vijand, maar Nehemia laat zich niet ontmoedigen. Zijn weerwoord luidt: 'De God van de hemel zal het ons doen lukken, en wij, zijn knechten, zullen ons gereed maken en bouwen' (2:20). Ook moedigt hij het volk aan: 'Vrees niet voor hen: denk aan de grote en geduchte Here en strijd voor je broeders, je zonen en je dochters' (4:14). 'Onze God zal voor óns strijden!' (:20b).

Aan de slag

Vol goede moed gaat het volk aan de slag. Ieder op een eigen werkplek, met de capaciteiten die God hun heeft toebedeeld. Onder dit gemengde gezelschap vinden we ook de dochters van Sallum. Bijzonder. Er wonen meer vrouwen in Jeruzalem (5:1,2 en 5), maar alleen deze jonge vrouwen worden genoemd in de lijst van

werkers. Heeft hun vader hun gevraagd om mee te werken of is het eigen initiatief? Het maakt niet uit. Zij geven gehoor aan de oproep van Nehemia: 'Kom, laten we de muur van Jeruzalem herbouwen, zodat we niet langer een voorwerp van smaad zijn.' Ze doen wat ze kunnen en worden ongetwijfeld aangestoken door de werklust van de bouwers (4:6).

Hun werkplek - ergens tussen de Dalpoort en de Bakoventoren - vormt maar een klein onderdeel van het grote geheel. Maar gelukkig zegt niemand: 'Ik heb jou niet nodig' (1Kor.12:21-25).

Is het niet geweldig om deel uit te mogen maken van een groter plan, het plan van God?

Aan de slag

Dat geldt nu ook voor ons. Het maakt niet uit wat onze leeftijd of maatschappelijke status is. Het doet er niet toe of we man of vrouw zijn. Als we deel uitmaken van het Lichaam van Christus, is er werk aan de winkel, ieder op onze door God geschonken plaats. Ook al lijkt onze taak nog zo miniem, we maken onderdeel uit van een veel groter, een universeel en eeuwig plan. Daarbij gaat het niet om onze eer, maar om de eer van God. En jong geleerd is oud gedaan. Maar die jongeren hebben meestal wel inspiratie van ouderen nodig. Zien zij om zich heen een troosteloze puinhoop en ouderen die het laten afweten (3:5) of voorbeelden van geloof en volharding? Zien ze hoe fantastisch het is om steen voor steen te bouwen aan Gods bouwwerk? We mogen elkaar aanmoedigen om onszelf als levende stenen te laten gebruiken (1 Petr.2:5). En als de vijand ons probeert te ontmoedigen door onze aandacht te richten op de grote puinhoop ('onbegonnen werk'), dan trekken we onze wapenrusting aan (verg. Neh.5:15-23 met Ef.6:10-18).

De grote Bouwmeester heeft het werk van de dochters van Sallum opgetekend. Hun en ons werk heeft waarde voor Hem.